

ЗВЕРНЕННЯ

ДО УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОСТИ В
ЗАХІДНОМУ СВІТІ З ПРИВОДУ
ШТУЧНОГО ГОЛОДУ В УКРАЇНІ

Цього року припадає 60-ліття трагічного експерименту в історії українського народу — штучного створеного голоду в Україні в 1932-33 роках. Нелюдськість московсько-большевицького режиму на чолі з диктатором Йосифом Сталіним виявилася геноцидом для українського народу, коли голодом замучено понад сім мільйонів людей. І не було пощади ні для старших, ані для жінок і дітей. Їх виморили голодом, щоб закріпити „соціалізм в одній окремо взятій країні“ та змичити червону Російську імперію. Вороже знушання над українським народом вдалося тому, що він не зміг об'єднано приступити до будови спільного державного ладу 1917-21 рр. та стати на захист своєї держави.

Президія Секретаріату СКВУ звертається до церковних ієрархів, наукових установ та організацій і закликає українську спільноту відзначити цю річницю відповідними науковими конференціями, де це можливо, церковно-релігійними Богослужіннями та окремими лекціями в молодечих організаціях та українських школах.

Нехай той жахливий злочин, вчинений на українському народі взагалі, а на українському селянстві зокрема, буде для всіх українців, де б вони не жили тепер і в майбутньому, наукою, що релігійні, культурні, політичні й особисті права можуть бути забезпечені тільки у своїй правовій демократичній державі.

Нині на сході Європи вже існує незалежна українська держава, але вона ще шліком не закріплена. Сподіємось, що державні та політичні провади в Україні спільно знайдуть можливість, щоб закріпити українську державу та одержати міжнародні гарантії для її безпеки. Українська діаспора готова допомогти в цьому.

Вшануємо пам'ять сімох мільйонів мучеників голодової смерті з постановою докласти всіх сил, щоб таке ніколи не повторилося.

21 квітня 1993 р.

За Президією Секретаріату

Юрій Шимко,
президент
д-р Василь Верига,
Генеральний секретар

Пресова конференція

Д. Павличка в Нью-Йорку

Нью-Йорк. — Один з відомих українських парламентарів Дмитро Павличко уважає, що країні з нуклеарною зброєю повинні підписати угоду, яка б заперевила Україні незалежність і нейтральність, якщо вона має віддати ядерну масу владати ядерну зброю, що знаходиться на її території, заявив Д. Павличко, голова Комісії Закарпатських справ Верховної Ради України кореспондентам у понеділок, 17 травня. Продовжуючи свою думку, він сказав, що у такому випадку Україна не мала б жодних проблем з підписанням Угоди про нерозповсюдження ядерної зброї на своїй території. Д. Павличко заперевив, що Президент Леонід Кравчук

підтримує також цю думку, що й було представлено американським урядовим чиновником, які недавно відвідали Україну. Він також заявив, що про цю справу буде говорити з представниками Уряду президента Білла Клінтона, а який має зустрітись цього тижня.

Д. Павличко сказав, що не бачить труднощів у підписанні Україною Угоди Старт-1 про зменшення нуклеарних арсеналів. Однак він підкреслює, що Україна має застереження до одного параграфу Угоди про нерозповсюдження ядерної зброї з уваги на те, що мусить докинути мати ширші заперевивення, які б гарантували нейтралітет України.

Україна мальовнича не лише у природі

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Петро Гринчишин — один з редакторів і співробітників центру „Мальовнича Україна“, який є новим задумом групи киян, неможливо підтвердити, що наша батьківщина не лише у природі захоплює всіх, але також у своїх виданнях і планах.

Про ці великі задуми — а це видання двомісячника, що носить назву „Живописна Україна“ і про створення культурно-просвітнього центру „Мальовнича Україна“, розповідає нам цей гість з Києва доволі точно та вичерпно.

Він приїхав до ЗСА і Канади, щоб зацікавити цими новими планами та знайти охочих допомогти йому та його співробітникам до їх здійснення.

Цей новий культурно-просвітній центр, досі ще дуже скромний, бо його засновники дістали лише 17 гектарів землі біля Києва, у селі Вишківці, але там хочуть побудувати етнографічний музей, школу мистецтв, майстерню, музей історії українського війська

Петро Гринчишин у редакції „Свободи“.

та козацької слави, бібліотеку науково-популярної літератури і Шевченкинди, картинну галерею, а поруч з тим готель, бар, крамничі, тенісові корти, басейн, закриті автостоянки для авт і ряд котеджів.

Поруч того центр має в плані видання таких часописів: „Мальовнича Україна“, „Живописна Україна“, „24 серпня“ і „Спадщина“.

Ледве чи можна ще вим-

НА ПЛЕНАРНІЙ СЕСІЇ ГУ ЗВІТУВАЛИ ГОЛОВИ КОМІСІЙ Конгресмен-демократ

критикує Б. Клінтона

Кергонксон, Союзівка. — В середу, 19-го травня, по полудні на пленарній сесії річних нарад Головного Уряду Українського Народного Союзу звітували голови окремих комісій, які подавали свої резолюції і рекомендації, для затвердження їх Головним Урядом.

Звітування за Комісією молоді і спорту зложив А. Худолій, за Комісією Союзівки — В. Пастушок, за Комісією сеніорів — А. Чопик, за Комісією організаційних справ — В. Ліщицький, за Комісією резолюційну та публічних справ — З. Силик, за Комісією для справ культури — д-р Я. Падок, за Комісією братської діяльності і жіночих справ — Т. Мороз. Окремо обширно звітувала за Комісією відзначення 100-річчя УНС головної передвістки У. Дучук.

Увечері в середу, 19-го травня, відбувся спільний

Учасники пленарних нарад Головного Уряду УНС

бенкет учасників річних нарад, в якому взяли участь також запрошені гості.

На центрі заплановано щоденну пленарну сесію,

на якій мав бути обговорюваний проєкт нового статуту Українського Народного Союзу. Окремо відбула

свої прелімінаріні наради Фінансова комісія і вона буде звітувати на останній сесії річних нарад.

Л. Кучма звітував у

Верховній Раді

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 18-го травня, прем'єр-міністр України Леонід Кучма виступив на пленарному засіданні Верховної Ради з доповіддю про соціально-економічне і політичне становище в Україні та шляхи виходу з глибокої кризи. Прем'єр констатував, що Урядові за короткий час не вдалося суттєво поліпшити стан української економіки. Не вдалося кредитно-фінансової політики Національного Банку України, недосконала система оподаткування, незбалансованість експортно-імпортуних взаємин і, найголовніше, різке підвищення цін на російську нафту і газ — все це не дало змоги призупинити інфляцію українського купону-карбованця. Л. Кучма

заявив, що програма приватизації на 1992 рік не виконана. У житловому фонді та в галузі малої приватизації приватизовано лише один відсоток фондів.

У зв'язку з погіршенням криміногенної ситуації прем'єр запропонував створити при Кабінеті Міністрів спеціальну структуру для боротьби з організованою злочинністю. Щоб діяльність уряду була ефективною, на думку Л. Кучми, необхідно: продовжити особливі уповноваження Уряду до 18-го травня 1994 року, під-

порядкувати Урядові Національний Банк, Фонд державного майна, Антимонопольний комітет та ввести до складу Кабінету Міністрів представників Президента в областях для запровадження декретів Уряду на місцях.

Голова правління Національного Банку Віктор Ющенко, зачитавши свій звіт, виступив проти нової політики загального банку держави і зазначив, що Національний Банк не зможеться жодної кредитної емісії без санкції Верховної Ради. Серед чинників інфляції В. Ющенко назвав Національний Банк, Міністерство фінансів, комерційні банки. Голова НБУ підкреслює, що реформи не зроблять монетарну політику ефективною.

Звітував перед делегатами також голова Фонду державного майна (ФДМ) Володимир Працько. Він заявив, що програма приватизації на 1992 рік, яку мав здійснювати ФДМ, не виконана через відсутність відповідного законодавства та єдиної системи оцінки вартості майна.

В обговоренні доповіді прем'єра Л. Кучми та голів НБУ і ФДМ взяв участь колишній прем'єр-міністр Вітольд Фокін. Він заявив, що без визначення політичного курсу держави та ухвалення нової конституції жодна програма Уряду не може бути виконана. Фокін запропонував провести девальвацію карбованця та ввести національну грошову одиницю. Фокін підтримував позицію Л. Кучми про проведення Національного Банку України в оперативне підпорядкування Уряду на період проведення реформи. Екс-прем'єр заявив, що асигнування промислових галузей за умов інфляції є безглуздом. Держава має допомагати тільки тим громадянам, хто не може самостійно себе забезпечити: встарілим, пенсіонерам, багатодітним.

ЗУСТРІЧ СЛУХАЧІВ
ПЕРЕДАЧІ
Р. МАРИНОВИЧА

Горшам, Па. — Тут у неділю, 23-го травня, о год. 2-й по полудні на „Трибуні“ відбувся перша в цьому році зустріч шанувальників передачі „Година українських мелодій“ Романа Мариновича. Гратиме оркестра „Мрія“ М. Хомота. Телефон для інформації (215) 343-5412.

Аудиторія-галерея буде названа

іменем О. і Я. Гудзяків

Нью-Йорк. — На відгук проголошеної у пресі збіркової кампанії Українського Музею в Нью-Йорку, д-р Олександр і Ярослава Гудзяки з Сиракуз, Н. Й., повідомили Будівельний комітет Українського Музею про їхнє рішення пожертвувати 100,000 дол. на підтримку другої фази збірки грошей на Будівельний Фонд Українського Музею. „Це надзвичайно щедрий книжний дар“, — сказав Тит Геврик, голова управи Музею. „Музейна громада надзвичайно вдячна, що є такі ентузіастки Музею, які розуміють потребу та важливість саме тепер, коли Україна незалежна, розбудувати модерний репрезентативний будинок Українського Музею в Нью-Йорку“.

Д-р О. та Я. Гудзяки добре відомі за їхню жертвенність на розбудову Українського Музею. В 1978 році вони стали членами Музею і постійно підтримували його діяльність. Пожертви Гудзяків на Музей за минулі роки вносять понад 10,000 дол.

Тепер вони з новою пожертвою в сумі 100,000 дол. підтримали другу та кінцеву фазу кампанії збірки грошей на Будівельний Фонд УМ. Цей книжний дар фондус аудиторію-галерею в новому приміщенні Музею. Для покоління майбутніх відвідувачів Музею простора зала аудиторії-галереї імені О. і Я. Гудзяків свідчитиме про їхню любов та опіку над українською культурною і мистецькою спадщиною.

Анна Алісевич, голова Будівельного Комітету, за-

явила, що надзвичайно щедра пожертва подружжя Гудзяків служиме як приклад, захопить інших членів української громади підтримати цю важливу акцію Українського Музею та запевняє успішне проведення запланованої збіркової кампанії.

Родина Гудзяків — відома та шанована одна з українських громадських та професійних організацій, мав успішну дентистичну практику і тепер є на пенсії. Я. Гудзяк, колишня голова 68-го Відділу Союзу Українок Америки, від 1957 року є активною членкою США. Вони мають двох синів: Марко, лікар-уролог, дружина з Ромою Когутак, д-р Марко і Рома мають дочку Катерину. Борис закінчив студії теології і здобув докторат філософії у Гарвардському університеті. Тепер проживає в Україні, де заснував Інститут Історії Церкви, присвячений дослідженню історії та переслідування Української Католицької Церкви під совєтським режимом.

Будівельний комітет Українського Музею планує найближчим часом зібрати 3.5 міль. дол. на перебудову купленої і вже сплаченої комерційної споруди на Іст Весті вулиці в Нью-Йорку. Величезні кошти перебувають існуючого будинку підраховано в 1991 році на підставі архітектурно-інженерної аналізи українського архітекта Юрія Савицького. Нове приміщення стане центром українських мистецьких і культурних виставок в Нью-Йорку.

В УКРАЇНІ

КИЇВ. На засіданні Президії національної ради Демократичної Партії України ухвалено звернення до Президента України та до Верховної Ради з приводу економічної кризи. У зверненні сказано, що поглиблення економічної кризи спричинене деструктивними силами та економічником на Україну ззовні, може привести до перетворення державності в саму лише формальність. Щоб запобігти цьому Демократична партія вважає негайного розгляду на Верховній Раді закону про надзвичайний економічний стан та введення такого стану на два роки.

СИМФЕРОПІЛЬ. Серед безробітних зареєстровані представники 30 професій. В їх числі 193 інженери-будівельники, 6 інженерів-зоологів, 32 учителя, біологи, хіміки, історики.

СУМІ. Місто відвідав перший секретар амбасад Великобританії в Україні Роджер Кук. Він ознайомився з промисловими підприємствами і запропонував співпрацю з англійськими бізнесменами.

КРИВИЙ РІГ. Тут відкрито новий будинок-інтернат для 140 дітей, прикутих до ліжка хворобами. Раніше діти перебували в старому, запущеному приміщенні. Новий будинок подарований комбінатом „Криворізьсталь“ та місцевими підприємствами і кооперативами.

Вашингтон. — В інтер'ю газети „Нью Йорк Таймс“ конгресмен з Оклахоми Дейв МекКерді різко критикував політику Білла Клінтона, заявивши, що Президент „зрадив принципам своїм передвиборчої кампанії і керує країною як традиційний ліберал“.

„Нью Йорк Таймс“ нагадує, що Д. МекКерді був союзником губернатора Аркенсо Б. Клінтона у боротьбі за Біллі Дім. Конгресмен виступив за підтримку Клінтона ще у 1992 році, коли у боротьбі брали участь шість кандидатів-демократів. Газета пише також, що конгресмен МекКерді був одним з засновників організації „Рада демократичного керівництва“, яку створили демократи-центристи на противагу лібералам з метою висунути кандидатом на президента свого однодумця і сприяти його перемозі у боротьбі за Біллі Дім.

„Президент вів боротьбу, як „новий демократ“. Але на вибори були лише слова, а програма виявилася такою ж, як у „старих демократів““, — підкреслює МекКерді. Він має намір очолити боротьбу в Палаті Репрезентантів проти економічного плану Президента, який передбачає величезне

збільшення податків. МекКерді вважає, що якщо цей план буде прийнятий, то „до кінця каденції правління Адміністрації Клінтона дефіцит федерального бюджету стане більшим, ніж при Адміністрації Буша“.

„Нью Йорк Таймс“ пише, що багато конгресменів-демократів критикують Білла Клінтона, хоч покищо лише МекКерді погодився, щоб його ім'я згадувалося у пресі. Один з незалежних демократів сказав кореспонденту газети: „В даній час ми (демократи) не наберемо достатньої кількості голосів, щоб план Клінтона затвердила Палата Репрезентантів“.

Д. МекКерді і ще два конгресмени-демократи — Тімоті Пенні і Чарльз Стенголл — мають намір виступити проти плану Клінтона, якщо той не буде включено до їхньої програми зменшення витрат на 50 дол. дол.

Однак лідери демократів у Палаті Репрезентантів вважають, що не більш як 40 законодавців-демократів підтримують республіканців, які виступають проти плану Президента. Таким чином, противникам Клінтона не вистачить голосів, щоб заблокувати його план.

ЗСА ЗАСТЕРЕГЛИ УРЯД

КАМБОДЖІ

Бангкок, Тайланд. — В понеділок 17-го травня, З'єднані Стейти офіційно застерегли уряд Камбоджі, щоб він унеможливив тиск на громадян напередодні виборів. Вашингтон також звернувся до „червоних кхмерів“ щоб вони зі свого боку не пробували втрутитися в процес виборів, які відбуватимуться в країні від 23-го до 28-го травня.

„Ми не чекаємо, що майбутні вибори спродіаються, та все ж сподіваємось, що їхні результати будуть заслуговувати довіри“, — заявив на пресовій конференції в Бангкоку помічник державного секретаря в питаннях азійських країн Вінстон Лорд.

Агентство Ассошіейтед Пресс нагадує, що встановлений під егідою ООН в 1991 році мир поклав край 13-річній громадянській війні в Камбоджі. Уряд і три

ворогуючі між собою партії згодились провести в 1993 році загальні вибори. Однак тепер найбільш війсьнична група, комуністична організація „Червоних кхмерів“, наперед проголосила, що не має наміру поважати виследи виборів. У зв'язку з цим уряд застосовує певний тиск на виборців, намагаючись схилити їх на свій бік.

„Ми хочемо домогтись виконання умов мирного договору“, — заявив помічник державного секретаря, але не пояснив, в якій спосіб це можна зробити.

Відомо, що „червоні кхмери“, перебуваючи при владі у другій половині 70-их років, знищили до мільйона громадян Камбоджі. Тепер вони організовують провокації щодо мирноносних сил ООН, котрі контролюють виконання мирної угоди.

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК, 17-ГО ТРАВНЯ, ЗСА заявили, що не братимуть участі в нарадах міністрів закордонних справ Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй у мирноносних та інших спірних питаннях, включно з воєнними подіями в Боснії та Герцеговині. Своє рішення ЗСА аргументують неготовністю провадити будь-які переговори на рівні міністрів закордонних справ, що їх запропонувала Росія з підтримкою країн Європейської спільноти. Однак аналітики вважають, що відмова ЗСА полягає в наявній розбіжності думок між ЗСА та її європейськими союзниками стосовно Боснії та Герцеговині.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Білла Клінтона вирішив закінчити довготривалу ворожнечу ЗСА включно з підтримкою партизанської війни та визнати існуючий уряд Анголи. Минулого вересня теперішній уряд виграв Організацією Об'єднаних Націй підтверджені вибори, а нещодавно погодився на пропозиції заморозити з їхньою опозицією Національним Союзом, з яким як „Уніта“, що їх запропонували ЗСА і ООН на переговорах в Абіджані, столиці Берега Слонової Кості. Однак упертість „Уніти“ на згаданих переговорах не залишає нічого виходу для ЗСА, як визнати уряд президента Хозе Едвардо дос Сантоса.

ГОЛОВНІ АМЕРИКАНСЬКІ летунські лінії заповіли, що найближчими днями підвищать на 10 і 20 дол. ціни квитків, які включають подорож туди і назад, з суботньою нічною зупинкою. Летунські лінії Дельта, Американа, Америка Вест, Контіненал, Норт Вест і Юнайтед підвищать на 10 дол. квитки подорож туди і назад, що є менше як 1000 миль, а 20 дол. — коли подорож є понад 1000 миль. Транс Ворлд Ейрлайнс має в плані підвищити на 10 дол. квитки на всі подорожі туди і назад, а ЮС Ейр підвищить тільки на 10 дол. квитки на подорож туди і назад, які є понад 1000 миль.

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda (201) 434-0237 FAX (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to

Svoboda 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Переплата на рік \$40.00 на півроку \$22.00 на 3 місяці \$12.00
Для членів УНС \$15.00 річно. За кожну зміну адреси \$1.00
Чекі, money orders, виставляти на Svoboda

Статті, дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція не відповідає за зміст наданих матеріалів. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг. Допущення заарештованою коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Клопіт з візою в Україну

Амбасада України у Вашингтоні склала новий порядок щодо видачі візи на в'їзд в Україну, причому поділено особи, які бажають отримати візу на різні категорії: відвідувачів, туристів, для осіб причетних до бізнесу, на період почерез Україну, — що треба пред'явити у консульстві, щоб дістати візу. Найбільший клопіт у тому, що вимагається від бажаючих поїхати в Україну, щоб вони пред'явили запрошення від тієї, з України, причому американські чи канадські громадяни, українці, дезорієнтовані, яке це має бути запрошення, чи досить показати листа від родини, чи цього буде замало.

Нам відомо, що деякі люди, поважні, статечні, втратили закуплені квитки на лет в Україну, бо роблено їм труднощі з негальною видачею візи, і що з цього приводу деякі наші подорожні агенції мають прикраси й матеріальні втрати. Ми чули, що державні власті України прагнуть забезпечитися проти в'їзду небажаних людей, які їдуть туди робити нечесні бізнеси, чи просто шахрайства, привозять туди наркотики чи займаються вербуванням дівчат для проституції. Ясно, що треба забезпечитися проти таких небажаних гостей. Але це справа консульств, щоб визнаватися, з ким діло і не робити труднощі з формалістичного зберігання принципу, стосованого до невідповідних нечесних аплікантів. Лихо у тому, що амбасада не проголосила свого розпорядження заздалегідь у всіх українських часописах Північної Америки.

Є ще одна поважна заковика. В Україну мають право в'їздити без ніякої візи громадяни колишніх усамотійнених членів СССР та колишніх комуністичних сателітних країн, які усамотійнилися. Щоб між ними не було таких людей, які займаються згаданими вище каригідними і просто злочинними діями — для цього потрібна добра митна система і добрий апарат внутрішньої безпеки. Знаємо, що такого апарату ще нема і щойно твориться прикордонна митна сторожа. Чому на цьому мають терпіти українці, громадяни ЗСА чи Канади, від яких вимагається різних документів?

Було би погано і шкідливо для України і її доброго імені у широкому світі, якби нові формалістичні обмеження вдарили по туристичному русі. Знаємо, що, славити Господа, зростає у світі зацікавлення Україною — у добром, позитивному розумінні. Зростає те зацікавлення в американському бізнесовому світі і вже навіть у тих, які подорожують з цікавості, щоб пізнати нові країни, чи просто для приємності. Поширений і дуже гарний ілюстрований місячний журнал „Нешенел Джіографік“ приніс уже ж кілька разів гарно ілюстровані краєвиди України з дуже прихильними коментарями. Воно частинно заступає власну все ще дуже бідну інформаційно-пропагандистську службу.

У боротьбі проти валютного хаосу, який панує в Україні, видано розпорядження, що кранціям не вільно приймати долари. Треба вимінювати їх у банках на карбованці (купони). На превеликий жаль, воно знову відкрило двері до нового шахрайства — коштом держави. Знаємо конкретні випадки, що українські, американські громадяни, не міг змінити долари у банку, бо там „не було“ карбованців, а перед банком стояв чоловік з торбовою карбованців, який негайно приступив до туриста з пропозицією змінити валюту по такому курсі, щоб заробив він і той урядовець банку, який дав йому гроші. Це частинка того масового протизаконного „бізнесу“ — „спекуляції“ чи просто шахрайства, з яким влада в Україні ще не дала собі ради. Наші люди їдуть в Україну, везуть туди долари, а вони часто опиняються в кишенях шахраїв. Сумно, але правдиво.

Живемо надією, що воно колись зміниться. Поки що до різних хаосів дійшов ще — один із паспортними візами.

В РЕЗУЛЬТАТІ ВИБУХУ газу метану у вугільній шахті „Міддлбалт“ у містечку Секунда в Південно-Африканській Республіці загинули всі 53 вуглекопи, що перебували під землею. Рятівники підняли на поверхню тіла останніх трьох вуглекопів, які вважалися пропавшими безвісти з часу катастрофи. Гірники працювали на глибині 130 метрів. За статистикою, щороку на шахтах ПАР загинуло з яких є найближчими у світі, гине в середньому від 700 до 900 гірників.

Президія Верховної Ради України 15-го травня ухвалила постанову, у якій сказано: „Громадяни України, які були членами КПУ, КП РС, не можуть без рішення суду бути визнаними причетними до державного перевороту 19—21-го серпня 1991 року і зазнавати будь-яких обмежень через свою колишню належність до КПРС“. З постанови випливає, що „громадяни України, які поділяють комуністичні ідеї, можуть утворювати партійні організації, відповідно до діючого законодавства України“.

Після провалу комуністичного заколоту в Москві 19—21-го серпня 1991 року, припинили на деякий час і керівники Комуністичної партії в Україні. Президія Верховної Ради тоді видала два укази: 26-го серпня 1991 року „Про тимчасове припинення діяльності Компартії України“ і 30-го серпня 1991 року „Про заборону Компартії України“. Згідно з цим другим указом, загарбані Компартією будинки були передані державі. Шоправда, самі комуністичні лідери нітрохи не постраждали. Вони і далі сидять у тих самих кабінетах, займаючи керівні посади у президентських структурах, Уряді, Парламенті, прокуратурі, службі безпеки, судах, армії, міліції, митницях, акціонерних товариствах, державних видавництвах, радіо, телебаченні, банках, виробничих об'єднаннях, колгоспах, радгоспах, заводах і фабриках.

Ті, кому не вистачило місць у згаданих структурах, взяли керувати державними профспілками, задалегідь перейменованими на „незалежні“. Інші створили й очолили нові партії, як Соціалістична партія України, Трудовий Конгрес України, Робітничі партія, Марксистська партія, Союз комуністів тощо. Ще інші перефарбувалися у демократів та зайняли чільні посади в Рухові, партіях демократичного спрямування або стали власниками крамниць та малих чи великих підприємств, більшість з яких нічого не виробляють. Вони лише дають колишнім партійним керівникам високу зарплату і платню за згоду набивати власні кишені, розпродуючи прохочення і сировину та

Райса Руденко

КОМУНІСТАМ УКРАЇНИ ДОЗВОЛЕНО СТВОРЮВАТИ ПАРТІЇ

ляменті, прокуратурі, службі безпеки, судах, армії, міліції, митницях, акціонерних товариствах, державних видавництвах, радіо, телебаченні, банках, виробничих об'єднаннях, колгоспах, радгоспах, заводах і фабриках.

Ті, кому не вистачило місць у згаданих структурах, взяли керувати державними профспілками, задалегідь перейменованими на „незалежні“. Інші створили й очолили нові партії, як Соціалістична партія України, Трудовий Конгрес України, Робітничі партія, Марксистська партія, Союз комуністів тощо. Ще інші перефарбувалися у демократів та зайняли чільні посади в Рухові, партіях демократичного спрямування або стали власниками крамниць та малих чи великих підприємств, більшість з яких нічого не виробляють. Вони лише дають колишнім партійним керівникам високу зарплату і платню за згоду набивати власні кишені, розпродуючи прохочення і сировину та

обкрадаючи державу і справжніх виробників, особливо селян. За умов, коли багато керівних посад займають корумповані колишні партійні номенклатурники, які покривають один одного і допомагають один одному, важко сподіватися на успіх боротьби з організованою злочинністю. Та все ж протягом останніх шести місяців вже виявлено і заарештовано не менше 1,500 високопоставлених чиновників, які розкрадали і продавали за межі України державні надбавки.

Президент України Леонід Кравчук в інтерв'ю для газети „Правда України“ з приводу КПУ сказав так: „Я вважаю, що в демократичній державі право на існування має будь-яка партія, що виступає за створення державності, за демократію, за реформи, за духовний прогрес. В тому числі і комуністична. Але така партія має бути українською. Без відомого додатку „КПРС“. Адже те, що ми раніше мали, це були

загонні, які віддано виконували волю ЦК КПРС“. З цим важко не погодитися. Але Всеукраїнський з'їзд комуністів, який відбувся у березні на Донбасі, засвідчує про цілком протилежні наміри. А в числі 4-му російськомовної газети „Большевік“, яка є суспільно-політичною гасетою комуністів-більшовиків і, незважаючи на дорожнечу і брак паперу, справно виходить на якісному папері в Донецькому, видрукована постанова конференції комуністів. Протинодію деякі уривки, переклавши на українську мову.

„Виходячи з необхідності протидії руйнуванню колгоспів, радгоспів, соціалістичної індустрії, руйнуванню соціалізму, протидії антинародній ринковій економіці, приватизації, реставрації капіталізму, конференція комуністів постановила: захистити суспільну власність на засоби виробництва і землю, захистити і зміцнити колгоспи, радгоспи, підприємства, заводи державного сектору... домагатися відміни законів про приватизацію, комерціалізацію... на реставрацію класу багатих експлуататорів і бідних, яких експлуатують“.

Закінчення буде.

СПРАВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕДВАРД КУХАР

НЕОБМЕЖЕНІ МОЖЛИВОСТІ НОВОЇ ЕМІГРАЦІЇ

них. Український Народний Союз вклав великі зусилля у цьому напрямі, розуміючи важливість припливу нових емігрантів. Офіційною харитативною організацією, що її створено з метою допомоги новим емігрантам переселитися в Америку, був Злучений Український Американський Допомоговий Комітет або ЗУДАК. Представництво ЗУДАК-у в Німеччині очолює американський адвокат українського походження Роман Радик. З допомогою ЗУДАК-у значна кількість українських емігрантів переселилася до Америки та влаштувалася тут на постійний побут.

Передовісна українська еміграція в Америці, в більшості економічна, слабша через відсутність у ній інтелектуальної сили. Поводячись політична еміграція збільшила ряди української спільноти в Америці та внесла національну свідомість поширюючи її на всі верстви української громади. Присутність передової економічної еміграції в Америці заслуговує на велике признание з огляду на те, що новоприбулі українці мали початкові місця прибутку в країні незнайомих їм звичаїв та зовсім чужої мови.

Від часу приєднання не-

залежності в Україні, не обмеженим вільно і в'їздом її громадян, можна завважити наплив нових молодих людей в українські Церкви та організації Америки і Канади. І хоч теперішні нові емігранти не звертають уваги на себе своєю масовою численністю, їхній поступовий прихід зростає. Його радісно вітасмо ми, тожосні колишні емігранти громадяни Америки. Чимраз більша присутність наших земляків з України створює надію на продовження життя української спільноти в Америці і Канаді. Америка ще вповні не відкрила. Її продовжують відкривати нові емігранти, знаходячи великі можливості для піднесення особистого економічного рівня. Помітний чимраз більший приплив емігрантів з далеко більш економічно заангажованих країн світу, як Південна Корея, Греція, Італія, Індія та ціла Південна Америка й інші. Це доводить, що можливості в Америці необмежені та приступні всім охочим до праці. Тут нікого не стримує будь-який шовінізм американців стосовно чужинців, який більш наважливий в Західній Європі, а головне, в Німеччині.

Малописьменний грек,

приїжджаючи до Америки, стає до фізичної праці в ресторани, заробляє належну кількість готівки, а після кількох років купує свій власний ресторан та в короткому часі стає мільйонером. Нам відомі „руські емігранти“ з-перед кількох років, які поселилися у Брайтон Біч в Брукліні; поважна кількість із них вже давно є мільйонерами.

Приклади на необмежені можливості в Америці — безчисленні. Отож, сердечно вітаємо наших земляків з України. Будемо готові пригорнути їх, як рідних. Даймо їм змогу влаштуватися тут, якщо це їхнє бажання. Кожний долар, що вони тут заробляють, зміцнює нашу державу економічно та скріплює її існування на майбутнє. Прикро приходить сприймати вислови, свідомі наших політичних емігрантів в українській пресі, котрі сорок років тому самі приїхали до Америки; сьогодні вони кількакратно висловлюють думки, що, немов, „нашим землякам з України немає чого сюди приїздити“. Неначе — „вони можуть нам, сталим мешканцям Америки пошкодити“. Мовляв тут і їм брак праці й інше. Дивним, однак, і жалюгідним явищем є це, що українська преса в Америці поміщає такі знеохочуючі вислови, навіть, коли вони писані до преси у рідній „Листи до редакції“.

Оксана Мостович

Розкажу вам про хліб

А коли він не приходить, ви знаєте, де його в таборі знайти. Ви йдете — на дріт. Вони наснажені, одна секунда — й кінець всьому. А там уже без голоду й без мук.

Ось так і я йшов однієї злопам'ятної днини, бо довше не міг. Це вже був із Чергових етапів, з наступних таборів, де руками страдників будувалися тунелі в альпійських горах. Але як же ж тими руками хістяки несли залізні штаби? Крики й лускати нагали над головою вже мене не хвилювали. Проте я ще раз нахилився, з надією зрушити якимсь чудом оцей непосильний вантаж. Мені в очах потемніло й я впав. До мене прискочив наглядач:

— Якщо ще й завтра не піднімеш, живим не вийдеш, тебе понесуть. Для неспотрібів шкода хліба.

Я знав, що я приречений... Тієї ночі я не спав, а думав про те „завтра“. „Ні, не дам я вам, неслоди, рішати про мій кінець. Я сам його виберу, сам вирішу“. Ранок був погідний. Я змовив у душі останню молитву і вирушив на дріт. Чомусь того дня здавалися мені такі далекі й сірі, мов за межами цього світу. Я йшов спершу поволі, бо ноги волілися двома колодами-каменюками, але згодом такі приспішили ходу, щоб скоротити свою хресну дорогу. Мамині зажурилі очі йшли зі мною... Це один останній стрибок — і я вільний, свободний. Враз — почув я на спині чинсь руку, чинсь теплу, м'яку руку.

— Що робиш, Льоня, куди йдеш, вертай но, я тебе зараз таки пізнаю... Двоє ласкавих темних очей глянули на мене дружньо, а рішуча рука тягла мене з собою все далі від дріт, далі від загнати.

— Борьа! — вигукнув я в

нестямі. Хлопець наче виріс та змузжав за ті роки, лише погляд той самий, теплий, вірний, відданий, як у дитини.

— Як за тобою розпитував, як розшукував по таборі, як розшукував про той кусок хліба, що ним ти тоді поділився. Я тепер у кухні, ось, підожди тут у куточку — за мить вернувся з хлібом і гарячою юшкою. Через мить просохло горло, валося тепло страви, благодать хліба. А з вимореної розпаччо душі вдарило джерельце. Я плакав і вів і плавав, не певен, чи це сон, чи дійсність, чи може я вже там, у другому, кращому світі.

— Прибігай до мене щодня, Льоня, все буде гаразд, не треба дріт...

Цього дня в тунелі я тягнув залізну шину, а наглядач зиркав вовком і викрикував:

— От, бач, учора не міг, а сьогодні вже може. Кляті лінійці, прикидаються слабкими й хворими.

Верталися мої сили. А з силами й віра в оте щось шляхетне й вічне, що в скажені хвилини пекла, сходить зорею-променем призначення й братолубія. В оте божеське в людині, в отой чистий келех, що тебе напуває життєдайним чарівним і завертає з-над берега безодні.

Невдовзі Борі знову ж не стало. Прийшли нові етапи й наші спільні шляхи увірвалися, розійшлися назавжди. Не знаю, чи переживаю, як і я, нові випробування, дальше лихоліття. Для мене він живим, як довго я живий. З-за серпанку давноминулих днів усміхається харим поглядом моєї рідної землі, захищає від „дротів“ смутку й зневіри, освітлює смолоскипом дружби присмерк життя і нагадує про янголів і ласку, про голод, совість і про хліб...

Василь Стус

Знову друзі додому ведуть —
напівцурі, напівнезнайомі —
повсідались на життій соломі,
на тріпільському сонці в саду.
Потім пісню сумну заведу —
як півтюма укрис крайнеба.
Як судилося нам, так і треба —
упізнай у собі галайду.
А насунуться погоди — хвоц
під чинсь хитнеться рукою,
ой, і хороше! Над головою
ціловатий збирється дощ.
Запарус вода в казанку.
Обібрави картоплю і рибу,
ми наваримо юшки — і з хлібом
попелудусмо нашивку.
Що то шкода — цибулі нема,
і не буде хоч будь-якого затерти.
Ані жити не буде, ні вмерти,
ані вільно дихнути чортма!
Тільки сіль і вода, і пісняк,
і світанок, і ніч, і сторожа —
як узброєна, як зловорожа
ця юрма молодих зарізяк!
Часником натирасм коржі —
от і збилась життява оскома.
Димом, полум'ям пахне солома —
і пороснула кров по ножі.

(Із збірки поезій „Палімпсести“, Нью Йорк, 1986)

Володимир Жила

ДЖЕРЕЛО ЗНАНЬ І ВРАЖЕНЬ

„Стрийщина: Історично-мемуарний збірник“, за ред. Ірини Пеленської і Юлії Пеленської. Баб'яка, Український Архів: Регіональний збірник 49 і 49А, том I III Нью Йорк — Торонто — Париж — Сідней, Комітет Стрийщини, 1990, том I — 634 сторінки і том II — 608 сторінок.

IV

Олександр Колеса, мовознавець, один із засновників Українського Вільного Університету, Філарет Колеса, музикознавець, фольклорист, етнограф і композитор, Бенедикт Левницький, професор теології Львівського університету, Володимир Левницький (Василь Луквич), мовознавець, Василь Ленчик, професор, Митрополит Мирослав Іван Любачівський, Патріарх УГКЦ, Іван Мірчук, професор, заслужений організатор українського наукового і культурного життя в Німеччині, Ярослав Падох, професор права, Дам'ян Пеленський, інженер-хімік, Євген Юлій Пеленський, літературознавець, Лев Ребет, професор державного права УВУ, Ярослав Богдан Рудницький, мовознавець, дипломат, науковий і громадський діяч, Лев Шанковський, професор, історик. Стрийня дійсно мають ким гордитися! Їхній внесок в українську науку поважний і наскрізь різноманітний. Не пригадали редактори включити в свою книгу також і короткі інформації про своїх стрийських лікарів.

На протязі років, починаючи з XIX ст., Стрий мав і свої часописи. Найстаршим пресовим органом міста був „Стрийський голос“, двотижневик, перше число його появилось 1-го серпня 1895 року. У 1909 році появилось тут „Господар-промисловець“, а в 1910 році почала виходити „Підгірська Рада“. Четвертим періодичним виданням Стрия до Першої світової війни був „Торговельно-промисловий вісник“. У час відновлення державності в Галичині появлялися тут „Стрийський вісник“ і „Стрилець“. Виходив тут і невеликий журнал „Слав“, „Стрий-

ська думка“, „Український голод і дріб“ і „Українська музика“. Згадані газети за своїм характером були регіональні. Проте вони широко інформували своїх читачів, даючи їм потрібні новини, поради, а то і деяке фахово знання. У статті „Стрийські журналісти“ Ярослав Падох відзначив цілий ряд людей, що працювали у цій діяльності, які широко заслужили перед своєю громадою.

У статті є тепла згадка про Івана Боднарку, автора понад сотні статей на літературні, історичні, мовні, суспільні та політичні теми. З Голешева коло Журавна походив, до речі, українсько-американський журналіст Антін Драган, головний редактор „Свободи“, 1955—1978. Цей же невідомий д-р Падох відзначив тут і правничий „Стрийщина“. Він як правник з великою увагою ставиться до суду і адвокатури, бо їхнім завданням є оборона населення. В умовах займанщини суд стає часто побіч адміністративної влади засобом позбавлення прав поневоленого населення, тому його значення є важливе, а навіть ключове.

Добре змальовані тут і мистецькі традиції „Стрийщини“. Стаття Святослава Гординосю дає не тільки добрий вступ до цієї важливої галузі людського зусилля, вона з'ясує кращі пам'ятки „Стрийщини“, а саме твори народного будівництва — церкви, твори малювання — ікони тощо. Про мистців „Стрийщини“ розказав нам Дам'ян Горнякiewicz. Він детально розглянув творчість Корнила Устияновича, Івана Левинського (одного з найяскравіших українських архітектів XX віку, професора Львівської політехніки та автора найбільш репрезентативних будівель Львова). Тут тепла згадка і про Василя Нагірного, також архітекта, незрівняного майстра свого діла. Багато уваги присвячено і талановитому майстрові Е. Козакові, головним полем діяльності якого є малювання творчість. Його тематика широка: вона обіймає композиції на побутові теми, сцени з вільної боротьби, жанрові ілюстрації, малюнки до українських народних пісень та прекрасні карикатури.

Чималий вклад зробили стрийня також у розвиток української музики, про що цікаво лише Марта Кравців-Барабаш. Вона стверджує, що XIX століття закінчилося початком записування наукових дослідів української

Закінчення буде.

НАПЕРЕДОДНІ XXIII КОНВЕНЦІЇ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Швидкими кроками наближається до 70-річчя першої найбільшої жіночої організації в ЗСА — Союзу Українок Америки, заснованого в 1925 році. Протягом 68 років ту велику організацію очолювали досвідчені, громадсько вироблені жінки, праця яких причинилася до росту організації в різних ділянках з цікавими програмами.

Каденція управи СУА в 1990—93 роках проходила під знаком знаменних подій в Україні. Членки СУА, як і ціла громада, цікавилися і переживали проголошення суверенітету, референдуму і врешті самостійності України. В жовтні 1990 року голова СУА Марія Савчак, яку запросив Секретаріат Руху, взяла участь як гість 2-х Всеукраїнських зборів Руху, на яких було присутніх коло 4,000 осіб і які відбулися в Палаці культури у Києві. М. Савчак привітала збори від Союзу Українок Америки. Жіноча Громада Руху влаштувала зустріч з головою СУА, на якій були присутні і членки Союзу Українок України та інших організацій. Це був перший зв'язок з жіночими організаціями України. Несподівано прийшов день 24-го серпня 1991 року — Верховна Рада України проголосила Акт незалежності України. Восени після цього до Нью-Йорку прибула голова Верховної Ради Леоніда Кравчук, який промовляв перед Генеральною асамблеєю ООН. Україна підготувалася до референдуму. В ЗСА 27-го листопада 1991 року представники української громади на запитання Бюро Дому відвідали зустріч з президентом ЗСА Джорджем Бушем, в якій взяла участь голова СУА М. Савчак. Представники передали президенту меморандум з проханням, щоб Америка визнала самостійну Україну. Як президент, так і представники Державного департаменту задоволені позитивним ставленням Америки.

Після зустрічі в Державному департаменті голова СУА М. Савчак дала інтерв'ю для „Голосу Америки“ і „Радіо Свобода“ в Мюнхені, проведене телефонічно. У травні 1992 року відбулося святкове відкриття амбасад України у Вашингтоні, на яке голова СУА отримала запрошення. Наступного дня вона була присутня на церемонії підписання договорів між ЗСА і Україною, що відбулося у Східній кімнаті Блогому Дому.

11-го травня в Українському Інституті Америки відбулася приватна зустріч провідників центральних українських організацій діаспори з Президентом Леонідом Кравчуком, представниками Уряду та парламенту України. Обговорювалося питання економіки та політичної стабільності України. Зустріч була закрита для преси. Після відвідування пресою конференції з Президентом Л. Кравчуком в Організації Об'єднаних Націй, на якій була присутня голова і декілька членок СУА. 26-го травня голова СУА, на запрошення Блогому Дому, взяла участь у записанні амбасадора ЗСА у Києві Романа Попадюка. На цій церемонії промовляв президент Дж. Буш.

З огляду на значні кошти, голова не скористалася з офіційного запрошення на інавгурацію президента Білла Клінтона. На рекомендацію Президії Секретаріату СКВУ, членом якої є голова СУА, вона отримала запрошення взяти участь у Світовому форумі українців 21—23 серпня 1992 року у зв'язку з відзначенням першої річниці з дня проголошення самостійності України.

22-го серпня голова СУА взяла участь у зустрічі членів Президії Секретаріату СКВУ з Президентом Леонідом Кравчуком, після якої в Палаці Культури відбулося урочисте засідання Верховної Ради і Уряду України для відзначення Дня Незалежності.

Президент Леонід Кравчук і Марія Савчак, голова СУА.

24-го серпня голова СУА взяла участь у зустрічі, влаштованій Союзом Українок України, голова якого Алена Пашко щиро вітала присутніх представниць жіноцтва з різних сторін світу: зі Східної Європи, зі Західної, членок різних організацій, об'єднаних у СФУЖО, почесна голова якого д-р Марія Квітківська теж була присутня. Голова СУА склала привіт, розказала про працю СУА і передала даток на їхні потреби.

27-го серпня жіноча громада влаштувала зустріч з головою СУА М. Савчак в музеї ім. Т. Шевченка, на якій обговорювалося з іншими жіночими організаціями можливість співпраці та створення для України Національної Ради Жінок. Гостю поділилися зустріч була Марія Драч, співголова Жіночої Громади, були присутні депутат Лариса Скорик та голова і членки інших організацій. Не було представниць Союзу Українок України. Марія Савчак привітала всіх і побажала успіхів у намічених працях.

Кореспондентки київського радіо, радіо „Свобода“ з Мюнхену, радіо „Вільна Європа“ з Нью-Йорку та газета „Вісті з України“ провели з головою СУА інтерв'ю.

Екзекютива СУА влаштувала зустріч з Аленою Пашко, а згодом з Марією Драч, від яких присутні почули про їхню працю і плани на майбутнє.

Учась голови в тих вагомих, історичних знаменних подіях доказує, що нашу організацію шанують не тільки у своєму, українському, але і в американському уряді.

Щі події мали, безумовно, вплив у нашій організації на її працю в останніх трьох роках.

В тому часі відбулися три засідання Головної Управи і одна конференція голів Окружних Управ. Усі висловили ряд ухвал, які унаслідок приваляли працю на місцях.

Ділянки праці СУА

Організаційна, за яку відповідальна заступниця голови Ольга Гнатейко. СУА об'єднує коло 4,000 членок в 105 відділах. За останні три роки завдяки праці О. Гнатейко засновано 4 нові відділи: 95-ий в Кергонсоні — Покіпсі, 56-ий в Норт-Порті, Флориді, 111-ий в Лос-Анджелесі, Каліфорнії, і 80-ий в Балтиморі, Мд. На терені ЗСА діє 9 окружних Управ, які відвужають раз у рік свої з'їзди і завжди з присутністю представниць Екзекютиви. Часто називаємо ті з'їзди „маленькими конвенціями“. Є ще відділи далекого віддалення, а жінки, які живуть далі від української громади, заохочуються стати т. зв. вільними членками. У звіттовому часі ряд відділів відзначали свої ювілеї: 70-ліття — один Відділ, 60-ліття — шість, 45 — один, 40-ліття — п'ять. Окружні Північного Нью-Йорку відзначали своє 25-ліття, а Нью-Йорк — 50-ліття.

Культурно-освітня. Майже усі відділи проводять культурно-освітню програму. Відбуваються вечори з доповідями на актуальні теми, а також відзначають визначних жінок чи національні річниця. За ту ділянку відповідальна заступниця голови Лідія Гладка, яка виготовляла матеріали для відділів. Провела успішно спільну міжокружну конференцію з Іриною Руснак, музейно-мистецькою референткою в Нью-Йорку, і другу — в Баффало, Н. Й. Лідія Гладка займалася проголошенням та проведенням науково-історичних і літературних конкурсів з фонду ім. Лесі і Петра Ковалевих. В 1991 р. жюри признало дві нагороди: першу д-рові Миронів Куропасів за працю: „Українські американці: коріння і прагнення“ і другу д-р Наді Дюк і Адріанові Каратницькому за їхню працю „Приховані нації — народи дають виклик Радянському Союзу“.

В 1992 р. жюри признало першу нагороду двома авторам: д-рові Юрієві Ліберові „Совєтська національна політика“ і Улянці Старосольській за працю „Володимир Старосольський, 1878—1942“.

Зібра: Лідія Гладка, д-р Марта Хом'як, Марія Савчак, д-р Надія Дюк, проф. Леонід Рудницький, д-р Мирон Куропас.

Зв'язки — це одна з важливіших ділянок праці СУА у внутрішньому і зовнішньому аспектах. СУА як член-основник СФУЖО бере участь у засіданнях управи, до якої входить членка СУА як перша заступниця голови СФУЖО і 2 референтки. У VI Конгресі СФУЖО в 1992 р. СУА був представлений 16-ма делегатками і кількома гостями. Відділи СУА провели збірку на покриття коштів Конгресу і передали понад 3,500 дол. СУА був єдиною складовою організацією СФУЖО з ЗСА, що передала фінансову допомогу.

Почесне членство СФУЖО надано членкам СУА: д-р Марусі Бек, д-р Наталії Пазуник, Олені Прошок і Лідії Гладкій. До Управи СФУЖО вибрано Наталію Даниленко — заступницю голови, Олю Ставничу — референтку зв'язків, Ірину Руснак — референтку народного мистецтва і Христю Навроцьку — головою Статутної комісії, Олену Прошок — членом Контрольної комісії. СУА завжди включається в загаль-

ногромадські акції. Екзекютиву СУА в Комітеті для проведення маніфестації у Вашингтоні в 1991 р. заступала Ольга Гнатейко, в Комітеті для відзначення 60-ліття голоду — Марта Данилюк, фінансова секретарка. Представниці СУА брали участь у конференції КК-ДУ.

Союз Українок Америки є членом Національної Ради Жінок ЗСА, якої першою заступницею голови є членка Екзекютиви СУА Ірина Куровицька, а скарбничкою Марія Томоруг — кореспондентка секретарка СУА.

Представниці СУА беруть участь у Конвенції Американської Федерації Жіночих клубів, членом якої є СУА.

І. Куровицька є членом Міжнародного Комітету Гостинності, з рамені якого відбуваються програми для дружин дипломатів ООН. 1990 році запросила до свого дому 64 жінки, а в 1992 р. вони відвідали Український Музей, де відбулася відповідна програма. Серед присутніх була також дружина амбасадора України Діна Удовенко.

Як представниці СУА до комісії зв'язків СФУЖО, І. Куровицька доповідала на VI Конгресі СФУЖО на тему: „Наші зв'язки зі світовими організаціями“. Вона постійно бере участь у щотижневих бріфінгах для НДЖО (неурядові організації). Є членом міжнародного Року Родини, приготувала програму „Родина і підтримка прав дитини“ і була модератором панелю на тему „Родина у Східній Європі“.

Разом з Оленою Прошок репрезентують Світовий Рух Матерів в ООН. СУА став членом Фондації „Сейбер“, щоб мати змогу вислати книжки, вітаміни тощо в Україну. Представниця СУА є вільний член Екзекютиви Ліди Білоус, яка інформувала зацікавлених жертводавців. Приготувала висилки в Україну. Брала участь у бріфінгу в Державному департаменті, де поінформувала присутніх про працю СУА. На запрошення „Сейбер-Світло“ від-

одна Окружні за добрими датиками понад 500 дол. Допомога СУА і українського громадянства причинилася до розбудови цієї культурної „амбасаді“ України в Нью-Йорку.

Про спільні міжокружні конференції подано культурно-освітній ділянку. У виховній ділянці, яку очолювала Ольга Тритяк, зорганізовано нову світличку в Картереті, Н. Дж. Всіх світличок є 81 одна заборонка при церкві св. Івана в Нью-Йорку. Референтка присвятила свою працю для упорядкування бібліотеки дитячої літератури, яка нарахує 352 книжки, видані в Україні, і 353 — видані в діаспорі. В 1992 р. відбулися дві виставки дитячої літератури діаспори в Україні: у Львові і Києві. Видано 60-сторінковий каталог. Для фінансування цього проекту влаштовано розіграш.

О. Тритяк зорганізувала міжокружну конференцію в Нью-Йорку в листопаді 1991 р., на якій була виставка дитячих книжок. У зв'язку з декадою української мови проголошено конкурс на твір для дітей. Жюри признало першу нагороду Ганні Черній, другу — Оксані Гасюк, третю — Олі Гасюк. В 1991 р. Арета Тритяк, учениця середньої школи, подарувала рисунки для розмалювання, які СУА видає окремою книжечкою.

Референтура Суспільної опіки, яку очолює Лідія Черник, продовжує працю в напрямі опіки над старшими на місцях, а також поміч „Бабусям“, які живуть в чужому середовищі.

У зв'язку з подіями в Україні референтка поширила акцію діяння на потреби України. Відділи зразу включилися в цю акцію. Найбільш успішно є домога дітям і молоді — жертвам Чорнобиля. Після звіту референтки, яка безкоштовно відвідала Україну, вирішено звернути увагу в більшості на устаткування обласної дитячої спеціалізованої лікарні у Львові. Дотепер закуплено, за порадом лікарів, машини на 130,000 дол. На ту ціль 101-ий Відділ з Чикаго передал 20,000 дол. Суспільна опіка СУА співпрацює з д-ром Зеноном Матківським, який очолює Фонд допомоги жертвам Чорнобиля. Кожночасна голова і референтка суспільної опіки є членами Надвірної Ради цієї лікарні.

Допомагаючи Україні, не забуваючи тих, що їм допомагали відділи СУА: до Бразилії вислано 510 пакоч з оплатою 22,664 дол., до Польщі — 345 пакоч за 11,633 дол., закуплено пролежати для молоді дівчини за 4,451 дол. До Югославії переслано допомогу в сумі 2,750 дол. На проєкт Мама-86 вислано через Фондацію „Сейбер“ 40 пакочів з вітамінами та сухими овочами на суму 3,850 дол. 120 пакочів з вітамінами до Києва, до Асоціації „Зелений світ“. Також до Києва вислано кораблем 72 пакочки, перевезення оплатив Федеральний Уряд ЗСА. Жінкам-союзницям в Чорнобилі вислано пакочки за 1,138 дол. Інші допомоги на лікування вислано на суму 14,385 дол. Цю всю допомогу можна було дати тільки завдяки жертвенності членок СУА і української громади.

Стипендіальна акція СУА, яку очолює Анна Кравчук і якій сповнилося 25 років, свій успіх теж завдячує жертвенності людей доброї волі. За 25 років виплачено стипендій на суму 1,719,467 дол. Моральним задоволенням для членок цієї референтури, членок СУА і спонсорів є те, що щораз більше стипендіатів є свідомими українцями, вони стають професіоналами і провідниками, переважно в Бразилії, Аргентині та Польщі. Останньою акцією поширила свою дію і на Україну, з 59 стипендіатів з України, а 29 — в Україні. Стипендіальна акція СУА, за повідомленням Світової Ради Суспільної Служби, є на першому місці в цій ділянці.

СУА завідує теж фондом Єви Сташків, стипендії з якого призначені на студії українистики.

Польщі — 345 пакоч за 11,633 дол., закуплено пролежати для молоді дівчини за 4,451 дол. До Югославії переслано допомогу в сумі 2,750 дол.

На проєкт Мама-86 вислано через Фондацію „Сейбер“ 40 пакочів з вітамінами та сухими овочами на суму 3,850 дол. 120 пакочів з вітамінами до Києва, до Асоціації „Зелений світ“. Також до Києва вислано кораблем 72 пакочки, перевезення оплатив Федеральний Уряд ЗСА. Жінкам-союзницям в Чорнобилі вислано пакочки за 1,138 дол. Інші допомоги на лікування вислано на суму 14,385 дол. Цю всю допомогу можна було дати тільки завдяки жертвенності членок СУА і української громади.

Стипендіальна акція СУА, яку очолює Анна Кравчук і якій сповнилося 25 років, свій успіх теж завдячує жертвенності людей доброї волі. За 25 років виплачено стипендій на суму 1,719,467 дол. Моральним задоволенням для членок цієї референтури, членок СУА і спонсорів є те, що щораз більше стипендіатів є свідомими українцями, вони стають професіоналами і провідниками, переважно в Бразилії, Аргентині та Польщі. Останньою акцією поширила свою дію і на Україну, з 59 стипендіатів з України, а 29 — в Україні. Стипендіальна акція СУА, за повідомленням Світової Ради Суспільної Служби, є на першому місці в цій ділянці.

СУА завідує теж фондом Єви Сташків, стипендії з якого призначені на студії українистики.

датором була Ірина Чабан, адміністратором Наталка Дума. Англійськомовні сторінки редакції Марта Бачинська. „Наше життя“, як офіційний Союзу Українок Америки має високий рівень і користується прихильно критикою. Уфундування сторінок журналу відділами СУА є дуже позитивною допомогою, бо приносить 250 дол. від сторінки. У 50-ліття „Нашого Життя“ Окружні Управи влаштовують відзначення ювілею, який повинен пригадати громадці значен-

ня найстаршого живого журналу в ЗСА. З переліку праці Союзу Українок Америки видно, що СУА не є виключно допомогною організацією, до якої хотіли б його звести деякі об'єднання, а організацією, всебічна програма якої поставила його на високий та престижний рівень. СУА своїми зв'язками з неукраїнським світом, зусиллями Українського Музею, який відвідує більше чужинців, ніж українців, причинився до усвідомлення чужинців, хто є українці, українці і де є Україна.

Христя Навроцька

ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА ОКРЕМА ПРОГРАМА

У п'ятницю, 28-го травня, у приміщеннях готелю Марріот в Нью-Йорку, Н. Дж., де відбуватиметься Конвенція Союзу Українок Америки, планується окремий панель, на якому гостями-доповідачами будуть: Постійний представник України в Організації Об'єднаних Націй Віктор Батюк, Христя Марія Руденко — координатор в Державному департаменті для технічних ділянок у державах СНД і адвокат Роберт МекКонелл — колишній віцепрезидент Координаційного Комітету Допомоги Україні.

Постійний представник В. Батюк буде говорити про ставлення інших держав до незалежної України, Х. Руденко — про нові програми в СНД, а Р. МекКонелл — про будову нової демократії при допомозі ЗСА.

Ціла програма проходитиме англійською мовою. Панель відкриє о год. 6:30 вечора Ірина Куровицька. На панель запрошуються українське громадянство. Вступ — за добровільними датками.

ПРОГРАМА XXIII КОНВЕНЦІЇ СУА

29—31 ТРАВНЯ 1993 Р. НЬЮ-АРК; НЬЮ-ДЖЕРЗІ

Субота, 29-го травня 1993 р. год. 10:00 рано

1. Привіт — голова Конвенційного Комітету — Люба Сіра
2. Відкриття XXIII Конвенції СУА — голова СУА, Марія Савчак
3. Звіт Реєстраційної Комісії — ствердження кворуму
4. Прийняття порядку нарад і правилника нарад Конвенції
5. Покликання почесної президії
6. Вибір ділової президії
7. Вибір Комісії для перевірки протоколу XXII Конвенції
8. Затвердження Резолюцій Комісії
9. Слово голови СУА — Марія Савчак
10. Фінансовий звіт — Марта Данилюк
11. Звіт Контрольної Комісії — Євгенія Новаківська
12. Запити до звітів членів Головної Управи і дискусія
13. Прийняття звітів членів Головної Управи

- год 1 00 по пол СПІЛЬНИЙ ПОЛУДЕНОК
Відзначення Відділів
- год 2 30—4 00 Організаційна Комісія — панель — пленум
Комісія суспільної опіки — панель — пленум
- год 4 00—5 30 ВЕЧЕРЯ — в готелі із розваговою програмою
- год 7 30

Неділя, 30-го травня 1993 р.

- год 8 00 рано СЛУЖБИ БОЖІ
- год 10—11 30 КОМІСІЇ
- год 11 30—1 00 1. Виховна
2. Зв'язків
Комісія для справ культури — панель — пленум
- год 1 00—2 00 ПЕРЕРВА НА ПОЛУДЕНОК
- год 2 00—3 30 Фінансові справи — панель — пленум
Схвалення вкладок
Комісія для справ преси — панель — пленум
Надання почесного членства
Звіт Номінаційної Комісії
Вибори
- год 3 30—5 00 КОКТЕЙЛ
- год 5 00—6 00 БЕНКЕТ
- год 7 30 Вручення грамот почесним членам

Понеділок, 31-го травня 1993 р.

- год 8 30—9 30 Схвалення поправок до статуту
Музейно-мистецька комісія — панель — пленум
- год 9 30—11 00 Комісія для справ стипендій — панель — пленум
- год 11 00—12 30 ПЕРЕРВА НА ПОЛУДЕНОК
- год 1 00—2 30 Схвалення резолюцій
Прийняття протоколу XXII Конвенції СУА
Внески і запити
Закриття Конвенції
- год 2 30
- год 5 00

ДО ЧИТАЧІВ ЩОДЕННИКА „СВОБОДИ“

Як відомо, в цьому році виповнюється 100 років від появи „Свободи“. З того приводу у соту річницю, 15-го вересня, появиться окреме ювілейне публічне не обсягом число нашого щоденника. Звертаємося до наших дописувачів прислати на цю тему статті та спогади, а також інші матеріали, найкраще до 15-го серпня.

Також до того самого часу закликаємо прислати статті та інші матеріали до чергового Альманаху „Свободи“ на 1994 рік, в якому будемо відзначати 100-річчя Українського Народного Союзу.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ГАЗЕТИ І ЖУРНАЛИ УКРАЇНИ

Через книгарню „Свобода“ ви маєте можливість передплатити на будь-який період і від будь-якого місця майже всі часописи України, починаючи від „Пісенної України“ і закінчуючи регіональними виданнями.

За детальнішими інформаціями і каталогом телефонуйте на число (201) 434-0237 або пишіть на адресу
Ukrainian Publication, Subscription Department
Svoboda Bookstore
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

„Прохаєш
продиктувати
тобі перепис моїх
галушок з часником?
По телефону?!
Доню, люба моя,
цей дзвінок через
океан може тебе
фінансово знищити!..“

„Не турбуйся, мамо!
Мої телефонні
розмови з Україною
тепер коштують на 15%
дешевше — я вибрала
програму економії
AT&T Special Country™!
Отже, диктуй, а я тобі
відповім переписом
американського
тирога з яблуками...“

ТЕПЕР МОЖНА ДЗВОНИТИ ЧАСТІШЕ, ДЖЕРКОТАТИ ДОВШЕ, ПЛАТИТИ МЕНШЕ!

Будь-яка країна за вашим власним вибором.

Економічна програма AT&T Special Country™ пропонує 15% знижку на міжнародний телефонний зв'язок з тією країною, котру ви назвете. Ви назвали Україну? Чудово! Тепер вам потрібно лише сповістити нас про ваше оце рішення, та програма економії AT&T Special Country почне працювати для вас. Немає нічого простішого, усього один дзвінок.

З тієї самої хвилини кожний ваш дзвінок до рідних та близьких буде приносити вам помітну економію.

Та, певна річ, швидкий, виразний та безперебійний зв'язок, котрий мільйони наших клієнтів вже звикли одержувати від AT&T.

Будь-який день тижня за вашим розсудом.

Ніякої щомісячної оплати. Ніяких вступних внесків. Достатньо лише сповістити AT&T про вашу „Особливу країну“ та почати щадити по 15% від базової вартості усіх міжнародних дзвінків, зроблених без допомоги оператора AT&T. Тепер вже можна дзвонити економно від понеділка до понеділка!

Будь-який зручний вам час доби.

Вдень чи вночі, 24 години на добу, можете зберігати гроші на міжнародних розмовах з близькими та любимими вами людьми. Дзвони та балакай! Хоч би й про галушки. Чому б ні? 1 800 367-9806, Ext. 121. Безкоштовний дзвінок по телефону, та програма AT&T Special Country™ почне економити вам гроші.

Курси в Харкові

У липні 1993 року Харківський Державний Університет влаштує літні курси української мови для слухачів із ЗСА та Канади.

Програма літніх курсів:

3 тижні зайняти (6 годин на день). 90 годин.
Зайняття з української мови 54 години.

1. Основні питання українського правопису 4 години
2. Проблеми мовного стику 4 години
3. Мовний практикум 36 годин
4. Залікова праця 4 години

Зайняття з української літератури 20 годин.

1. Короткий огляд станів розвитку української літератури 8 годин
2. Проблематика і здобутки сучасної української літератури 8 годин
3. Залікова праця 4 години

Зайняття з культурології 16 годин

1. Основні напрямки розвитку українського образотворчого мистецтва 6 годин
2. Основні напрямки розвитку української музики 6 год.
3. Здобутки сучасного українознавства 2 години
4. Залікова праця 2 години

У програму курсів включено також прогулянки у межах Харкова та Харківської області, зустрічі з видатними українськими діячами науки та культури. Зайняття та прогулянки будуть проходити паралельно протягом всього періоду перебування студентів у Харкові. Студенти будуть мешкати та харчуватися у родинних. Оплата курсів, включаючи навчання, прогулянки, мешкання та харчування, виносить 300 ам. дол.

Адреса: Україна, 310077, м. Харків 77, пл. Свободи 4.
Телефон: (0572) 45-73-26, Факс: (0572) 47-12-72.

В ЗСА зголошуватись до Prof. Lydia Tarnowsky, P.O. Box 3874, Albany, N.Y. 12203-0874, tel. (вдень) (518) 783-2553, (вечором) (518) 463-5199.

Ігор Болотний
Харків

Україна...

(Закінчення зі стор. 1)

Тут П. Гринчишин розкривав свої плани, в яких він думав створити акціонерне товариство, яке в скорому часі мало б випустити акції та їх поширювати тут, в ЗСА, Канаді, та, як можливо, в Україні.

Саме поінформовання про плани нового підприємства було причиною того, що П. Гринчишин відвідав ЗСА і Канаду, а при тому і нашу редакцію, щоб цією дорогою довідався про все українці діаспори в якнайширшому колі. Він отже через наш щоденник хоче запропонувати зацікавленим людям співробітництво на правах інвесторів до розбудови центру. Він запевняє, що не надто гарна традиція просити лише грошової допомоги у братів з-за океану не є у їхніх намірах, а, навпаки, вони бажають лише співдіяти та активну інвестицію гроша в українську культуру та її розвиток.

Він інформує, що редакція „Живописної України“, єдиного досі часопису, що появився, є власником унікальних і цінних видань української літератури, стародруків та святих образів (ікон) і провадить ними велику виставничу роботу. Він сам привіз тепер до Північної Америки понад 40 картин, які надіється розпродати.

Взагалі у П. Гринчишина надія на молодих людей, на молоді українські підприємства, що саме вони допоможуть поступово злізти снігові плани його вміряного центру культури в Україні. Тут він надіється на відвідини Канади та допомогу звітні, на що має вже відповідні зв'язки.

Питаємося про картини, що їх привіз на продаж наш гість і довідаємося, що між ними є картини художників Галини Рідної з Полтавщини та Віталія Мовчанова з Києва. Серед привезених картин — понад 10 портретів гетьманів України, королів і князів. Крім того, П. Гринчишин привіз картини інших молодих художників з України, як Сергія Вербицького, Віталія Кошляка, Володимира Гарбуза і Юрія Кутлюка. Всі картини, каже П. Гринчишин, — власність редакції і з їхньою продажу буде підтримана діяльність часопису, перше число якого залишається на наших руках.

Часопис виданий справді незвичайно дбайливо, з колючими репродукціями, а його відвідини вказують на поважний підхід до змісту. Там „Живопис“, „Безвіс“, „Храм“, „Обряд“, „Колесниця“, „Поезія“, „Історія“, „Події“ і „Молитви“. У кожному з них частини — статті або передруки давніх цінних статей, як, наприклад, Михайла Бойчука, Святослава Гординського, Теодора Мацьковича чи поезії Євгена Маланюка, Олени Теліги і Євгена Сверстюка поруч із теперішніми авторами і письменниками.

Кольорова обкладинка передає ікону Богоматері з немовлям і фрагмент з картини Андрія Антонова. Адреса журналу як і підприємства — 254071 Київ, вул. Мехігірська, 19 кв. 7.

Як інформує П. Гринчишин, перше число „Живописної України“ коштує у Києві 120 копійок, однак як буде з передплатою до ЗСА — це невідомо. При тому він на прохання підкреслює, що на вищеподану адресу можуть звертатися усі особи, які зацікавлені співпраці із планою центром.

в суботу, 29-го травня 1993 р. о год. 5-й веч.
в домі НТШ в Нью-Йорку
при 63 Четверта авеню, між 9-ю і 10-ю вул.
УПРАВА НТШ

Відзначення 85-ліття

д-ра Марусі Бек

Цьогорічне відзначення уродин д-ра Марусі Бек було дуже оригінальне, а форми рідкісної виставки, яка віддзеркалювала її надзвичайно багатогранну громадсько-політичну діяльність, як в американському, так і в українському світі. Виставку приготували колишні співробітництві секретарки д-ра Марусі Бек з часів її праці та головування в Миській Раді Дітройту й під час виконання обов'язків посади міста. Місцем виставки була галерея „ЕКО“ Ліди Колодчин в Воррені, 21-го — 30-го березня 1993 року.

В неділю, 21-го березня, до полудні відбулося офіційне відкриття. Голова Комітету Ірина Бесмейджі-

років в Миській Раді. В 1958 році стала її першою жінкою-головою. А коли в 1970 році пішла на смертну боротьби за свободу поневоленої України. Своїми численними виступами, не лиш в Північній Америці, але й по широкому світі (включно з Австралією), старалася інформувати всіх про брехливі гасла комуністичного Союзу та про життя поневоленої нації під червоною Москвою. І на виставці можна було оглядати численні статті про виступи Марусі Бек, включно з резолюцією в Конгресі Америки з нагоди Українського Дня Незалежності 22-го січня 1963 року. Різні особисті побажання

На фото (зліва): І. Бесмейджі, д-р М. Бек і Л. Колодчин.

як при відкритті згадала часи спільної праці, а суддя апеляційного федерального суду д-р Корнелія Кеннеді, давня знайома ювілятки, назвала Марусю Бек „справжньою піонеркою XX-го століття“, коли в 1949 році вибрала її першу жінку до Миської Ради і тим вона промостила шлях іншим жінкам, в тім числі самій д-рові К. Кеннеді. Вона ж згадала про боротьбу Марусі Бек (в 1961 р.) за те, щоб зберегти будинок старого миського ратуша як історичний пам'ятник, замість якого тепер бачимо лише трохи цегменту на площі Кеннеді. Про життєвий шлях д-ра Марусі Бек говорила по-українськи Ліда Колодчин. Вона згадала про великий вклад праці для добра української громади, зокрема її жіноцтва. Також голова Окружної Управи СУА, мгр Наталія Гевко, привітала ювілятку, бо це ж не лише союзниця, але й засновниця та почесна членка 26-го Відділу, який святкував уже своє 60-ліття.

Д-р Маруся Бек, наша „золотоустка“, дуже зворушливо подякувала колишнім секретаркам Миської Ради за влаштування виставки. Оповідала, як батьки вислали її в Україну до школи (в Коломию скінчила гімназію), туди вона поїхала як Мері, а вернулася як Маруся. Постановила працювати для Америки з відданістю за те, що вона дала батькам можливість зазнати свободи, а дітям нагоду вийти в люди. Але також і любов до рідної України запала глибоко в її серце. Свої успіхи Маруся Бек завдячує своєму старшому братові Іванові, який завжди підтримував її, заохочував та допомагав у змаганнях. Маруся Бек служила 20

від президентів Форда, Картера, Регена та численні прокламації від сенаторів, конгресменів, губернаторів та посадовців міст свідчать, що палке слово д-ра Марусі знаходило належний відгук і розуміння. Тут можна й згадати про прокламацію посадовця Дітройту з нагоди відзначення 50-ліття голоду в Україні, бо головою комітету була саме Маруся Бек.

Можна було оглянути грамоти, відзначення, трофеї та численні знімки (на стінах і в альбомах) та портрети пензля Дмитренка, Левницького й ін.

Маруся Бек, крім політично-громадської діяльності, має ще й різноманітні зацікавлення. То ж і не дивно, що можна побачити її серед квітів і при грі в кригача на коні. Але може найбільше її зацікавлення є в мистецтві й літературі. Тому очолювала комітет для влаштування весільної виставки українських мистців на Вейнському університеті в Дітройті, а з нагоди 200-ліття Америки була головою Українського Комітету та влаштувала виставку народного мистецтва.

Маруся Бек дістала також велике призначення від СФУЖО (включно з почесним членством) за довготривале уфундування літературних конкурсів та заведення і покривання коштів Українського Інформаційного Бюро, яке видавало брошури про Україну. На жаль, неможливо перерахувати всі експонати. Можна тільки ствердити, що виставка присмону здивувала всіх присутніх, а може навіть і саму Марусю Бек, бо може й вона не здавала собі справи зі своєї багатогранної і дуже плідної діяльності. А властиво, думку про влаштування цієї виставки підказав брат, св. п. Іван Бек. Він уже був дуже хворий, але дав це змогу своїй сестрі взяти особисто участь у відкритті виставки, бо вже на другий день перестало битися його серце... Це був немовби його останній дарунок для своєї улюбленої сестри.

Між численною публікою (українською і американською) були присутні також дві сестри д-ра Марусі Бек. Сміачну перекуску приготували членкині 26-го Відділу СУА.

Орися Лончина

УКРАЇНА МУСИТЬ МАТИ СВОЇ АМБАСАДИ ВЖЕ! ДОПОМОЖІМО ЩЕДРИМИ ПОЖЕРТВАМИ

Фундація Піддержки Дипломатичних Представництв України

просить

висилати чеки на Фонд Українських Амбасад до існуючих вже льокальних громадських Комітетів, або до бюро головного скарбника на нижчеподану адресу:

Foundation in Support of Diplomatic Missions of Ukraine, Inc.

209 B Grand Ave.

Rutherford, N. J. 07070

Tel.: (201) 939-6305.

Чеки випускувати: „Ukrainian Embassy Fund“.

Fax: (201) 939-6305

В Нью-Йорку до кредитівки „Самопоміч“ при Другій Авеню під контом ч: 17861-00..

ШОСТИЙ ДЕНЬ ТРИВАЄ обстріл афганської столиці реактивними і артилерійськими стрільнями. Опозиційні до кабульського режиму групи фундаменталістів намагаються встановити контроль над Кабулом. За даними місцевого відділу Червоного Хреста, за шість днів безперервних боїв і обстрілів коло 700 кабульців були вбиті і понад 3,000 поранені.

ПОЛІЦІЯ РОЗІГНАЛА демонстрацію кількох тисяч сууських студентів, які намагалися пройти маршем перед будинками колишніх президентів країни і вимагали нового розслідування кровопролиття 1980 року в місті Кванджу, де в результаті нападу поліції і воєнів на студентів-демонстрантів 13 років тому 200 осіб були вбиті. Цими днями минула чергова річниця цієї події.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у вічність 26-го січня 1993 р. у Вудсайд, Н. Й. на 84-му році трудовитого життя наш дорогий ЧОПОВИК, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ, ШВАГЕР ТЕСТЬ І СВАТ

СВ. П.

ЕВГЕН ЛУЦЬКИЙ

Похоронні відправи з Панахидою відбулися в п'ятницю, 26-го січня з похоронним заведенням Петра Яреми в Нью-Йорку. Божественну Літургію відслужено в церкві св. Юра, а відтак домовину з тілом покійного перевезено на цвинтар „Гейт оф Гевен“, Вестчестер, Н. Й.

Наша подяка о. Лесові Голдбергу з парафії св. Юра за похоронні відправи в церкві, в похоронному заведенні і на цвинтарі в морозну, вітряну погоду.

Сердечна подяка приятелям, знайомим, родині, землякам та ньюйоркській громаді за чисельну участь у вшануванні покійного перед його відходом у засвіти. Дякуємо родині за візки, за коштів з Чикаго, Кольорадо, за квіти від Українського Конгресового Комітету, Окружні Союзу українців католиків „Провидіння“, від Українського Музичного Інституту, вокального ансамблю „Промінь“, за телефони, усні, листові вислови співчуття, які були справжньою розрадою і бальзамом в дні нашої скорботи.

Особлива наша подяка за прощальні слова під час Панахиди: інж. Євгену Івашкові та інж. Михайлові Шпонтаківі від Українського Конгресового Комітету, М. Кузко-ві — від Окружні Нью-Йорку СУК „Провидіння“, ред. Миколи Галісу — від Патріархального Т-ва, д-ров Іванові Серантові — від Українського Спортивного Клубу.

Наша глибока вдячність за некрологи поміщені в пресі: Українському Конгресовому Комітету, Фундації Українського Вільного Університету, Спортовому Клубові та Землякам Станіславівцям.

Висловлюємо щиро подяку всім жертводавцям, що склали свої пожертви в пам'яті покійного Євгена Луцького на релігійні, культурні, добродійні та громадські цілі.

ПОЖЕРТВИ НА РЕЛІГІЙНІ ЦІЛІ: на церкву Юра в Нью-Йорку — 250 дол.; оо. Студіти в Римі — 100 дол.; на Українську Церкву в Лорді — 50 дол.; церкву св. І. Христителя в Гантері — 50 дол. — Оксана Луцька.

ВИХОВАНІ СВАТЕНІКИ: Український Семінар в Римі — 100 дол. — Ірина Відділ „Провидіння“, Іванна і Володимир Семеники — 50 дол.; О. Луцька — 50 дол.; Ростислав Гасцька — 25 дол.; Ігор Гасцький — 25 дол.; Тетяна Гасцька — 25 дол.; Наталія Базарко — 25 дол.; М. С. Рудик — 10 дол.

ФОНД ДОПОМОГИ УКРАЇНІ „РУХ“ — ВІДДІЛ ПІВНІЧНОГО НЮ ДЖЕРЗІ: д-р Роман і Світлана Андрушків — 300 дол.; Софія Андрушків — 300 дол.; Оксана Луцька — 200 дол.; д-р В. С. Семенюк — 50 дол.; Ліда і Богдан Крамарчук — 40 дол.; Стефанія Чорна — 30 дол.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА: О. Луцька — 100 дол.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ „ФОНД ОБОРОНИ УКРАЇНИ“: 100 дол. — О. Луцька;

ФОНД ДІТЕЙ — ЖЕРТВ ЧОРНОБИЛЯ: Василь і Зеновія Нікифорок — 50 дол.; Віра Березовська — 25 дол.; Батьківський Кружок УМІ в Нью-Йорку — 50 дол.; Станіславці з Дітройту — 25 дол.

ФОНД УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ: О. Луцька — 100 дол.; д-р Марко Луцький — 100 дол.; Софія Андрушків — 100 дол.; Марія Когутяк-Гладка — 50 дол.; Віра і Богдан Андрушків — 50 дол.; Петро Рак — 200 дол.; Оксана Бачинська — 40 дол.; Марія Зубаль — 25 дол.; Володимир Іванука — 20 дол.; Марія Луцька — 25 дол.; М. І. д-р І. Білецький — 50 дол.; К. В. Воловодич — 25 дол.; Орест і Леся Хриплива-Щур — 100 дол.; Президія Українського Музичного Інституту — 100 дол.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „НАШОГО ЖИТТЯ“: О. Луцька — 50 дол.; Євгенія Плещачевська — 25 дол.; Ірина Качмарська — 25 дол.

НА ВИСІПКУ ЖУРНАЛУ „ПАТРІАРХАТ“ В УКРАЇНУ: О. Луцька — 100 дол.

РАЗОМ ЗЛОЖЕНО 3.015 дол.

СПЛУЖБИ БОЖІ В ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОГО ЖЕРТВОВАЛИ: Світлана і Роман Андрушків, Софія Андрушків, О. Луцька, Марко Луцький, Олександр і Іва Луцькі, В. З. Нікифорок, Н. Базарко, І. Косановська, С. Чорна, „Провидіння“, Т. Шевчук, С. М. Ганушак, М. В. Шпонтаків, Галія Кілар, І. С. Серант, М. Позинська, Тетяна Раді, О. Б. Кузичин, В. С. Костюк, А. Р. Позинський, Дарія Бойдунж, Ансамбль „Промінь“, С. Кіналь (Лорд), Н. Кулинич, Кліментина Шевчук, Марія Смоляк, Річард Беннет.

Наша окрема подяка підприємові Ю. Малаховському за відвідування із св. Тайнами покійного впродовж його чотирічної недуги, за співучасть в Богослужбах та участь в похороні і поминках. Проф. д-ров П. Гозі, ректорів Українського Вільного Університету наше глибоке — Спасибі за теплі телефонні вислови співчуття з Моксону, Р. Мариничеві, ведучому Годни „Українських Мелодій“ за вислови співчуття на хвиліх тетури.

В сороковий день смерті нашого дорогого покійного відслужено св. Літургію в Нью-Йорку, Римі — Студію, Лорді, Львові, Івано-Франківську (Станіславів), Гантері.

Всім нашим дорогим приятелям, землякам-станіславцям — безмежна подяка за вшанування покійного та за щире українське серце. Хай Всевишній Господь дарить щедрих ласками та благословенням. Похоронному заведенню П. Яреми — признання за професійне перевезення похорону.

ОКСАНА — дружина СВИТЛАНА АНДРУШКІВ — донька БОРИС І д-р МАРКО — сини

ХОЧА ГЕН. КОЛІН ПОВЕЛЛ, начальник об'єднаних штабів армії, відходить на пенсію аж у вересні, у Вашингтоні вже розпочалися політичні маневри за цю найвищу військову посаду в країні. Покищо прихильники двох кандидатів генералів Меррілла МекПіка — керівника штабу летунства і Лі Батлера — керівника команди стратегічного летунства, починають поширювати негтивні поголоски, щоб у той спосіб пошкодити чи радше применшити заслуги кандидатів.

У Сороковий день смерті нашого найдорожчого і ніколи незабутнього МУЖА, БАТЬКА, БРАТА І ДІДУСЯ

бл. п. маістра права

ІВАНА ЗВАРУНА

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

у вівторок, 25-го травня 1993 р.

у церквах:

св. Духа, Акрон, Огайо;
св. Йосафата, Парма, Огайо;
св. Андрія, Парма, Огайо;
св. Покрови, Парма, Огайо;
св. Юра, Нью-Йорк, Н. Й.;
св. Богоявлення, Рочестер, Н. Й.;
св. Йосафата, Рочестер, Н. Й.;
св. Петра і Павла, Кліфтон Гайтс, Па.;
св. Миколая, Торонто;
св.. Катерини, Тернопіль

Про молитви за спокій душі покійного просять дружина — СТЕФАНІЯ з родиною

Глибоко вражений і засмучений вісткою про смерть

бл. п.

Святослава Гординського

Відійшов від нас видатний поет, мистець, учений, літературний і мистецький критик, перекладач з багатьох мов світу, дійсний член багатьох наукових і літературно-мистецьких організацій, популяризатор патріот-соборник, гуманіст і чарівна людина.

Перед незабутнім образом мого сучасника і друга в глибокому смутку схилив свою голову.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Прибитий горем дружині Мирослав, вочкам і всій спільній родині Гординських висловлюю моє глибоке співчуття.

ГРИГОРІЙ КОСТЮК з родиною

З жалем сповідаємо, що дня 7-го квітня 1993 р.

закінчив своє життя

НАШ ДОВГОЛІТНІЙ ЧЛЕН

св. п. д-р

Михайло Качалуба

ЛІКАР І ПОЕТ

Покійний проживав і працював у Швайцарії та там і помер у місцевості Шерне.

Родині покійного складаємо наше співчуття.

Управа Об'єднання Українських Письменників „Слово“

Ділимося сумною, доцю спізненою вісткою,

що дня 24-го грудня 1992 р. помер

наш довголітній член

св. п.

Василь Онуфрієнко

ПОЕТ І ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ.

Покійний проживав у далекій Австралії. Там і працював та закінчив своє життя.

Усім близьким йому складаємо щире співчуття.

Управа Об'єднання Українських Письменників „Слово“

УВАГА! УВАГА!

Пригадується, що

Посмертні повідомлення

до поміщення в щоденнику „СВОБОДА“

приймаються тільки

до години 8:30 ранку,

якщо родина бажає їх мати

надрукованими того самого дня.

ВІДПІЛ ОГЛОШЕНЬ